

vil dette kunne bevirke, at saadanne Lokaler kunne komme til at staa ledige i indtil $1\frac{1}{4}$ Aar — og mindst i 4 Maaneder i heldigste Tilfælde — før saavel Ejer som Lejer kan faa endelig Besked paa, om Tilladelsen kan faas. Da det næppe kan forventes, at Ansøgeren, der jo langt fra kan være sikker paa, om Ansøgningen bliver bevilget, idet jo sikkert hvert ledigt Borgerskab vil blive søgt af mindst 100 Ansøgere, vil binde sig overfor Ejendommens Ejer til i denne Ventetid at betale Leje, men selvfølgelig kun vil have det paagældende Lokale paa Haanden, indtil Afgørelsen vil foreligge, vil Bestemmelsen derfor i første Række gaa ud over Ejeren, der saa længe vil miste Lejen af det paagældende Lokale.

Hvis dette urimelige og tabbringende Resultat ikke skal blive Tilfældet for Grundejerne, bør Bestemmelsen i Forslagets § 8 derfor ændres derhen, at Ansøgninger om ledige Bevillinger kan indgives og uddeles til hvilken som helst Tid af Aaret, og at Afgørelsen lægges i Kommunalbestyrelsens Haand, og ikke som foreslaaet i Bevillingsnævnets, hvorved efter vor Formening en langt hurtigere og mindre for Vilkaarlighed udsat Afgørelse kan træffes.

Sluttelig skal man anmode om, at Bestemmelserne i Lovforslaget med Hensyn til Lokalernes Indretning og Beliggenhed gøres saa lempelige som muligt for Grundejerne, saaledes at der navnlig for Ejendommens Vedkommende, hvor saadanne Lokaler i lang Tid have eksisteret, kan gives Dispensation fra Hovedreglen.

Københavns Grundejerforening, der er Byens største Grundejerrepræsentation, idet den varetager 3,219 Grundejeres Tarv, maa under Hensyn til foranstaaende protestere imod Lovforslagets Vedtagelse i dets nuværende Form og haaber, at Regering og Rigsdag vil ændre Lovforslagets fornævnte Paragraffer saaledes, at de ellers uundgaaelige Tab for Grundejerne kunne afværges.

København i December 1910.

For Bestyrelsen for Københavns Grundejerforening.

Allerærbødigst

Jørgen Jurckmann,
Formand.
